

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thomæ A Kempis Canonici Regularis Ord. S. Augustini De Imitatione Christi Libri Quatuor

Thomas <von Kempen>

Coloniæ, 1723

XXIV. De iudicio & pœnis peccatorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45773)

Dum tempus habes, congrega divitias immortales.

Præter salutem tuam nihil cogites, solum quæ Dei sunt cures.

Fac nunc tibi amicos, venerando DEI Sanctos, & eorum actus imitando: ut cum defeceris in hac vita, illi te recipiant in æterna Tabernacula.

9. Serva te tanquam peregrinum & hospitem super terram, ad quem nihil spectat de mundi negotiis.

Serva cor liberum, & ad Deum sursum erectum, quia non habes hinc manentem civitatem.

Illuc preces & gemitus quotidianos cum lacrymis dirige, ut spiritus tuus mereatur ad Dominum post mortem feliciter transire. Amen.

C A P U T X X I V .

De iudicio & pœnis peccatorum.

IN omnibus rebus respice finem, & qualiter ante districtum stabis Iudicem, cui nihil est occultum: qui muneribus non placatur, nec excusationes recipit; sed quod justum est, iudicabit.

O miserrime & insipiens peccator, quid respondebis Deo, omnia mala tua scienti; qui interdum formidas vultum hominis irati?

Ut quid non prævides tibi in die iudicii, quando nemo poterit per alium excusari vel defendi; sed unusquisque sufficiens onus erit sibi ipsi?

Nunc labor tuus est fructuosus, fletus acceptabilis, gemitus exaudibilis, dolor satisfactorius, & purgativus.

2. Habet magnum & salubre purgatorium patiens homo, qui suscipiens injurias, plus dolet de alterius malitia, quàm de sua injuria: qui pro contrariantibus sibi libenter orat, & ex corde culpas indulget, qui veniam ab aliis petere non retardat: qui faciliùs miseretur, quàm irascitur; qui sibi ipsi violentiam frequenter facit, & carnem omnino spiritui subjugare conatur.

Melius est modò purgare peccata, & vitia refecare, quàm in futuro purganda reservare.

Verè

Verè nos ipsos decipimus, per inordinatum amorem, quem ad carnem habemus.

3. Quid aliud ignis ille devorabit, nisi peccata tua?

Quantò ampliùs tibi ipsi nunc parcis, & carnem sequeris: tantò durius postea lues, & majorem materiam comburendi reserves.

In quibus homo magis peccavit, in illis graviùs punietur. Ibi acediosi ardentibus stimulis perurgentur; & gulosi ingenti siti ac fame cruciabantur.

Ibi luxuriosi, & voluptatum amatores, ardenti pice & foetido sulphure perfundentur: & sicut furiosi canes, præ dolore invidiosi ululabunt.

4. Nullum vitium erit, quod suum proprium cruciatum non habeat.

Ibi superbi omni confusione replebuntur: & avari miserrima egestate arctabuntur.

Ibi erit una hora gravior in pœna, quàm hic centum anni in gravissima pœnitentia.

Ibi nulla requies est, nulla consolatio damnatis: hinc tamen interdum cessatur à laboribus, atque amicorum fruitur solatiis.

Esto modò sollicitus & dolens pro peccatis tuis, ut in die iudicii securus sis cum beatis.

Tunc enim iusti stabunt in magna constantia adversus eos, qui se angustiaverunt, & depresserunt.

Tunc stabit ad iudicandum, qui modò se subicit humiliter iudiciis hominum.

Tunc magnam fiduciam habebit pauper & humilis, & pavebit undique superbus.

5. Tunc videbitur sapiens in hoc mundo fuisse, qui pro Christo didicit stultus & despectus esse.

Tunc placebit omnis tribulatio patienter perpessa, & omnis iniquitas oppilabit os suum.

Tunc gaudebit omnis devotus, & moerebit omnis irreligiosus.

Tunc plus exultabit caro afflicta, quàm si in deliciis fuisset semper nutrita.

Tunc

Tunc splendet habitus vilis, & obtenebrescet vestis subtilis.

Tunc plus laudabitur pauperculum domicilium, quàm deauratum palatium.

Tunc iuvabit plus constans patientia, quàm omnis mundi potentia.

Tunc ampliùs exaltabitur simplex obedientia, quàm omnis sæcularis astutia.

6. Tunc plus lætificabit pura & bona conscientia, quàm docta philosophia.

Tunc plus ponderabit contemptus divitiarum, quàm totus thesaurus terrigenarum.

Tunc magis consolaberis super devota oratione, quàm super delicata comestione.

Tunc potiùs gaudebis de servato silentio, quàm de longa fabulatione aut multo eloquio.

Tunc plus valebunt sancta opera, quàm multa pulchra verba.

Tunc plus placebit stricta vita & ardua poenitentia, quàm omnis delectatio terrena.

Disce

Disce te nunc in modico pati, ut tunc à gravioribus valeas liberari.

Hic primò proba, quid possis postea.

Si nunc tam parum non vales sustinere, quomodo æterna tormenta poteris sufferre?

Si te modò modica passio tam impatientem efficit, quid gehenna tunc faciet?

Ecce verè non potes duo gaudia habere, delectari hic in mundo, & postea regnare cum Christo.

7. Si usque in hodiernam diem semper in honoribus & voluptatibus vixisses: quid totum tibi profuisset, si jam mori in instanti contingeret?

Omnia ergo vanitas, præter amare Deum, & illi soli servire.

Qui enim Deum ex toto corde amat; nec mortem, nec supplicium, nec iudicium, nec infernum metuit: quia perfectus amor securum ad Deum accessum facit.

Quem autem adhuc peccare delectat, non est mirum, si mortem & iudicium timeat.

Bo-

Bonum tamen est, ut si necdum amor à malo te revocat, saltem timor gehennalis coërceat.

Qui verò timorem Dei postponit, diu stare in bono non valebit, sed diaboli laqueos citiùs incurret.

C A P U T XXV.

*De ferventi emendatione totius
vite nostrae.*

I. **E** Sto vigilans & diligens in Dei servitio; & cogita frequenter, ad quid venisti, & cur seculum reliquisti. Nonne ut Deo viveres, & spiritualis homo fieres?

Igitur ad profectum ferveas, quia mercedem laborum tuorum in brevi recipies: nec erit tunc ampliùs timor, aut dolor, in finibus tuis.

Modicum nunc laborabis, & magnam requiem, imò perpetuam lætitiā invenies.

Si tu permanferis fidelis & fervidus in agendo, Deus procul-dubiò erit